

§ 67.

De til Krigsmagten hørende Personer, som skulle møde ved militær Ret, beordres ordentligvis dertil af deres militære Førefatte. De kunne ikke fordre noget vist Varsel.

Udebliver nogen af dem, afgives Melding derom til vedkommende Førefatte, som have at drage Omfarg for, at han ikke ved oftere at udeblive forhaler Sagen.

Retten kan, hvor det findes gjørligt, foranledige saadanne til Krigsmagten hørende Personers sieblikkelige Møde, som ikke tidligere have kunnet tilfiges, eller som udeblive, og hvis Afhøring ikke kan opsættes uden at skade eller opholde Undersøgelsen.

Møde ved militær Ret af Personer, som, uden at henhøre til Krigsmagten, i enkelte Tilfælde have militært Børneting, bevirkes i flige Tilfælde ligeledes af de militære Befalingsmænd.

Andre Personer, som ikke staae i Tjeneste ved Krigsmagten, indkaldes for Retten efter de Regler, som med Hensyn til Straffesager ere foreskrevne i de almindelige Rettergangslove for det Sted, hvor Indkaldelsen foregaaer. Udeblive de eller vægre de sig ved at svare paa de dem forelagte Spørgsmaal, blive de fornødne Tvangsmidler at anvende af de civile Autoriteter.

En privat Klager gives Aftens Varsel. Naar en privat Klager ikke opholder sig paa det Sted, hvor Retten holdes, skal han paa dette Sted have en for Jurisdiktionschefen eller Retten opgiven Fuldmægtig, som kan iagttage hans Tare under Sagen. For denne Fuldmægtig forkyndes Sagens Berammelse, og han tilstiges til de senere Møder.

§ 68.

Naar Krigsrettens eller Krigsforhørets Medlemmer ere samlede, anfører Auditøren i Protocolen Tiden og Stedet for Rettens Møde og Sagens Anledning. Er Retten anordnet til en enkelt Sags Behandling, indføres tillige i Protocolen, af hvilke Medlemmer Retten bestaaer, hvortil det ved den sømilitære Ret i Kjøbenhavn, forsaavidt dens Medlemmer ere udnævnte for en Maaned, er tilstrækkeligt, at de navngives, naar de ved Maanedens Begyndelse tage første Gang Sæde i

Retten, og at i Maanedens Løb de Forandringer bemærkes, som maatte foregaae med Hensyn til Medlemmerne. Naar Auditøren dernæst har fremlagt de til Sagen hørende Documenter, som han har modtaget, gjør han Rettens militære Medlemmer bekendte med Sagens Bessaffenhed og Stilling. Forhandlingerne tage derefter deres Begyndelse.

§ 69.

Officerer, Underofficerer og Menige skulle, naar de første Gang tage Sæde i den sømilitære Ret i Kjøbenhavn, og ligeledes naar de første Gang tage Sæde i Garnisonsretten paa Christiansø, aflægge følgende Dommereed, som forelæses af Auditøren:

Vi til nærværende Krigsret befalede Dommere love og sværge ved den almægtige og retfærdige Gud, at vi i de Sager, i hvis Behandling vi kunne komme til at deeltage ved denne Ret, ikke ville lade os i nogen Maade forlede af Frygt eller Haab, af Had eller Rid, af Hensyn til Magt eller Ansæelse, Slægtsskab eller Vensskab, Ginst eller Gave, men at vi med Gud og Retfærdighed alene for Die ville drage Omfarg for Sagens Dplysning og efter samvittighedsfuld Prøvelse domme ifølge Sagerens bevisste Omstændigheder overeensstemmende med Lov og Ret. Saa sandt hjælpe os Gud og hans hellige Ord!

Under Forelæsningen staae Dommerne med oprakte Fingre efter Lovens Forrifter om Eeds Aflæggelse, og naar Eden er oplæst, siger hver enkelt af dem: „Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!“

Naar Nogen, som ikke er Auditor eller civil Dommer, udfører Auditørens Forretninger i Krigsretten, har han at aflægge følgende Eed:

Jeg, som udfører Auditørens Hverv i denne Ret, lover og sværger at ville herved have alene Gud og Retfærdighed for Die og efter yderste Eone søge at bevirke Sagerens Afgjørelse i Dvereensstemmelse med Lov og Ret. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

§ 70.

Auditøren adspørger derpaa, hvis Sagen behandles ved en Krigsret, Sagsøgte, om han